

Tôi không có kẻ thù / Lưu Hữu Ba

Tác Giả: Chuy&#n ng: Đinh T&# Th&#c

Thứ Bảy, 25 Tháng 12 Năm 2010 23:02

Lưu Hữu Ba tuyên bố: “Tôi không có kẻ thù”

Ngày vào ngày 23 tháng 12 năm 2009, hai hôm trước phiên tòa kết án ông 11 năm tù vào ngày 25 tháng 12, 2009.

Lưu Hữu Ba đã được nhận tài trợ kiêm đồng diễn viên Liv Ullmann được trao giải thưởng Nobel Hòa Bình tại Oslo ngày 10 tháng 12, 2010.

Bức tranh "manga" vẽ Lưu Hữu Ba nhận giải Nobel trong song sắt nhà lao tại Liên Đông (Trung Quốc)

Trong cuộc đời của tôi, tháng Sáu năm 1989 là khúc quanh quan trọng. Cho đến lúc này, tôi là thành viên của đội sinh viên thực nghiệm khi các cuộc thi tuyển vào đội học tập sau Cách Mạng Văn Hóa (Khóa 1977).

Tôi nhận, cao học rồi tiến sĩ, nghiên cứu khoa học của tôi thu hút sự chú ý. Sau khi tốt nghiệp, tôi làm việc tại Đại học Sư phạm Bắc Kinh. Là một nhà giáo, tôi được sinh viên quý mến. Cùng lúc, tôi là một trí thức quen chúng, viết sách báo, gây náo động vào thập niên 1980, tham gia hay nhận được lời mời nói chuyện khắp nơi, và ra nước ngoài với các cách tiếp xúc thăm viếng, do lời mời từ châu Âu và châu Mỹ.

Điểm tôi đòi hỏi chính mình là: dù trong cuộc sống hay trong văn phẩm, tôi phải làm việc nghiêm túc, trách nhiệm, và trung thực. Sau đó, vì tôi từ Hoa Kỳ trở về tham gia Phong trào 1989

Tôi không có kẻ thù /Lữ u Hi u Ba

Tác Giả: Chuy&#n ng&# : Đ&#nh T&# Th&#c
Thứ Bảy, 25 Tháng 12 Năm 2010 23:02

(Thiên An Môn), tôi b&# t&#ng giam vì “t&#i tuyên truy&#n ch&#ng cách m&#ng và n&#i d&#y.”

Tôi cũng m&#t ch&# gi&#ng d&#y yêu m&#n và không còn có th&# xu&#t b&#n bài vi&#t hay đi&#n thuy&#t t&#i Trung Qu&#c. Ch&# vì ph&# bi&#n quan đ&#m chính tr&# khác bi&#t và tham d&# sinh ho&#t dân ch&# b&#t b&#o đ&#ng, m&#t nhà giáo m&#t ch&# d&#y, m&#t nhà văn m&#t quy&#n xu&#t b&#n, và m&#t trí th&#c qu&#n chúng m&#t c&# h&#i lên ti&#ng tr&#c công chúng. Đây là m&#t th&#m c&#nh, cho cá nhân tôi và cho c&# Trung Qu&#c đã tr&#i qua ba m&#i năm C&#i cách và M&# c&#a.

Khi tôi nghĩ v&# đ&#u này, nh&#ng kinh nghi&#m sâu đ&#m nh&#t c&#a tôi sau bi&#n c&# mừng B&#n tháng Sáu, l&# thay, đ&#u liên h&# t&#i tòa án: C&# hai c&# h&#i tôi đ&#c nói v&#i qu&#n chúng đ&#u nh&# các phiên tòa Tòa án Nhân dân Trung c&#p B&#c Kinh, m&#t l&#n vào tháng Giêng năm 1991, và hôm nay. M&#c đ&#u t&#i danh c&#a m&#i v&# khác nhau, nh&#ng b&#n ch&#t gi&#ng nhau, c&# hai đ&#u là t&#i v&# phát bi&#u.

Hai m&#i năm đã qua, nh&#ng nh&#ng h&#n ma c&#a mừng B&#n tháng Sáu v&#n ch&#a đ&#c yên. Khi ra kh&#i nhà tù Qincheng vào năm 1991, tôi, ng&#i đã b&# d&#n t&#i con đ&#ng b&#t đ&#ng chính ki&#n vì liên h&# tinh th&#n t&#i mừng B&#n tháng Sáu, đã m&#t quy&#n nói công khai t&#i chính n&#c tôi, và ch&# còn có th&# nói qua truy&#n thông n&#c ngoài.

Vì đ&#u này, tôi đã là ch&# th&# b&# theo dõi th&#ng tr&#c, b&# canh ch&#ng t&#i nhà (t&# tháng Năm 1995 đ&#n tháng Giêng 1996) và b&# g&#i t&#i tr&#i Lao đ&#ng C&#i t&#o (t&# tháng M&#i 1996 đ&#n tháng M&#i 1999). Và bây gi&#, m&#t l&#n n&#a, tôi l&#i b&# tóm c&# nh&# m&#t k&# thù c&#a ch&# đ&#.

Nh&#ng tôi v&#n mu&#n nói v&#i ch&# đ&# này, dù đã l&#y m&#t t&# do c&#a tôi, r&#ng tôi v&#n gi&# v&#ng l&#p tr&#ng đã đ&#c tôi đi&#n đ&#t trong “Tuyên B&# Tuy&#t Th&#c mừng Hai tháng Sáu” hai m&#i năm tr&#c—tôi không có k&# thù và không oán ghét.

Không có c&#nh sát nào đã theo dõi, b&#t gi&#, và kh&#o cung tôi, không có bi&#n lý nào đã truy t&# tôi, và không có th&#m phán nào đã xét x&# tôi là k&# thù c&#a tôi. M&#c đ&#u tôi không th&# ch&#p nh&#n vi&#c quý v&# đã theo dõi, b&#t gi&#, truy t&# và tuyên án, tôi tôn tr&#ng ngh&# nghi&#p và t&# cách c&#a quý v&#, k&# c&# hai v&# bi&#n lý, Zhang Rongge và Pan Xueqing là nh&#ng ng&#i đ&#ng bu&#c t&#i tôi nhân danh bi&#n lý cu&#c. Trong cu&#c th&#m v&#n ngày 3 tháng 12, tôi đã có th&# c&#m th&#y s&# tôn tr&#ng và thi&#n chí c&#a quý v&#.

Tôi không có kẻ thù /Lữ u Hi u Ba

Tác Giả: Chuy&#n ng: Đinh T&# Th&#c
Thứ Bảy, 25 Tháng 12 Năm 2010 23:02

Oán ghét có thể làm mất sự khôn ngoan và lòng tin cậy của mọi người.

Não trở nên thù địch sẽ đưa đến tình trạng mất dân tộc, kích động đưa tranh chấp tước tàn bạo, hủy hoại tính bao dung và nhân bản của xã hội, và cản trở bước tiến của dân chúng do của mất quốc gia. Đó là lý do vì sao tôi hy vọng có thể vượt qua những kinh nghiệm cá nhân để hướng tới sự mang và thay đổi xã hội, để đưa người đưa vào sự thù hận của chế độ bằng những chính sách cùng, và giới thiệu oán ghét bằng yêu thương.

Mọi người biết rằng những Cách và Mọi của đã đem lại cho đất nước chúng ta sự phát triển và thay đổi xã hội.

Theo tôi, Cách và Mọi của bắt đầu với việc thực hiện “dùng đưa tranh chấp như nguyên tắc chung” trong chính sách nhà nước của thời đại Mao, và thay bằng mất cam kết phát triển kinh tế và xã hội hài hòa.

Tiến trình thực hiện “trình lý đưa tranh” cũng là tiến trình giảm dần nỗi thù địch và lo ngại tâm của oán ghét, và mất tiến trình với “sự chó sói” đã trở nên thấm vào bản tính con người. Chính tiến trình này đã cung cấp môi trường thoáng mái, tiến quốc gia và hội người, cho Cách và Mọi của, để phục hồi tình yêu thương lẫn nhau trong nhân dân và là một nền tảng mới cho công nghệ sinh tồn trong hòa bình giữa những quy định và giá trị khác nhau, như đó nở ra những sáng tạo thông minh và tái phục hồi sự sống cùng sự khích lệ phù hợp với bản tính con người.

Người ta có thể nói rằng thực hiện lập trình “chống đưa quốc gia và chống xét lại” với giới người và “giai cấp đưa tranh” với giới người là căn bản tiên khởi đã giúp cho Cách và Mọi của tiến bộ đến nay.

Chiều hướng thực hiện trong kinh tế, đa dạng trong văn hóa, và thay đổi dần trong trật tự xã hội tiến bộ cai trị theo pháp luật là tất cả những thực thể của hướng tiến với suy nghĩ của “nỗi thù địch.”

Ngay cả trên chính trường, nếu tiến bộ chậm rãi, sự suy nghĩ của nỗi thù địch đã dần tiến

Tôi không có kẻ thù /Lữ u Hi u Ba

Tác Giả: Chuy&#n ng: Đánh T&# Th&#c
Thứ Bảy, 25 Tháng 12 Năm 2010 23:02

---

gia tăng bao dung cho xã hội đa nguyên và phân chia chức phận và sự suy giảm đáng kể về lực lượng đàn áp bất đồng chính kiến, và tên gọi chính thức của Phong trào 1989 cũng đã được thay đổi từ “gây rối và nổi loạn” thành “xáo trộn chính trị.” Sự suy giảm nào trong thù địch đã lát đường cho chức phận của họ và họ chấp nhận các nhân quyền phổ quát.

Vào năm 1998, chính quyền Trung Quốc đã cam kết ký nhận hai Công ước quan trọng của Liên Hiệp Quốc về nhân quyền, từ đó Trung Quốc chấp nhận các chuẩn mực về nhân quyền phổ quát. Vào năm 2004, Quốc Hội Nhân dân đã tu chính Hiến pháp, lồng ghép vào Hiến pháp rằng: “quốc gia tôn trọng và bảo đảm nhân quyền,” từ đó ràng buộc nhân quyền đã trở thành một trong các nguyên tắc căn bản của pháp luật Trung Quốc. Cùng lúc, chính họ cũng đã nêu cao tinh thần “đốt nhân dân lên trời” và “Kiến tạo một xã hội hài hòa,” từ đó từ bỏ trong quan niệm cai trị của Đảng Cộng sản Trung Quốc.

Tôi cũng đã có thể cảm nhận sự tiến bộ này trên tầm mức lớn hơn qua kinh nghiệm bản thân kể từ ngày tôi bắt đầu.

Một điều tôi vẫn giữ vững quan điểm là tôi vô tội và rằng những bước tiến chung lớn tôi là vì họ, trong khoảng năm năm từ khi tôi bắt đầu, tôi đã bị giam giữ hai nơi khác nhau và trải qua bốn phiên xét xử và bốn phiên phiên tòa, ba bị cáo lý, hai thẩm phán, những trong khi đi tìm kiếm và án của tôi, họ đã không hề tỏ ra bất kính, quá giờ họ đã nh, hay công bố bất cứ điều gì. Cách cư xử của họ đã ôn hòa và hợp lý; họ nhân ái, họ thông cảm và thi nhân chí.

Hôm 23 tháng Sáu, tôi được chuyển từ một nơi ở đến tôi bị giam giữ trong tình trạng nổi bật theo dõi tại Trại giam số 1 thuộc Sở Công an Thành phố Bắc Kinh, gọi là “Beikan.” Trong sáu tháng tại Beikan, tôi đã thấy tiến bộ trong việc đi u hành tại trại giam.

Vào năm 1996, tôi đã từng có thời gian tại Beikan cũ (tên là Banbuqiao). So sánh với Beikan cũ họ nhận thấy năm trước, Beikan hiện tại là một tiến bộ vượt bậc, cả về “phân công”—là tiến bộ—và “phân công”—là đi u hành.

Cách riêng là về mặt quan trọng nhân đạo tiên phong tại Beikan mới, dựa trên sự tôn trọng quyền và nhân cách của người bị giam, đã đem đến sự đi u hành uyển chuyển biến đổi trên một khía cạnh qua cách cư xử của ban chấp hành, và đã được tìm thấy biến đổi trong “quảng bá an ủi” (comforting broadcasts), Ấn bản thập chí (Repentance Magazine), và âm nhạc truyền khi ăn, thức

Tôi không có kẻ thù / Lưu Hữu Ba

Tác Giả: Chuy&n ng: Đinh T& Th&c
Thứ Bảy, 25 Tháng 12 Năm 2010 23:02

---

d&y và đi ng&.

Cung cách đi&u hành này cho phép tr&i viên c&m th&y ph&m giá đ& c tôn tr&ng và &m lòng, khích l& l&ng tâm h& trong vi&c gi& gìn tr&t t& tr&i giam và ch&ng l&i nh&ng ph&n t& côn đ& trong s& tr&i viên. Ch&ng nh&ng nó cung &ng m&t môi tr&ng s&ng nh&n đ&o cho ng& i b& giam gi&, nó cũng còn ti&n b& nhi&u v& môi tr&ng đi&n ra v& án và tr&ng thái tinh th&n c&a h&.

Tôi đã có liên h& g&n gửi v&i viên ch&c c&i hu&n Liu Zheng, ng& i đã coi sóc tôi trong phòng giam, và s& tôn tr&ng cùng săn sóc c&a ông dành cho ng& i b& giam có th& nhìn th&y qua m&i chi ti&t trong vi&c làm c&a ông, t&a ra t& m&i l&i nói và c& ch& c&a ông, cho ng& i ta m&t c&m giác &m cúng. Có l& đây là đi&u may m&n cho tôi đ& c bi&t m&t ng& i thành kh&n, trung th&c, có l&ng tâm và m&t viên ch&c c&i hu&n t& t& trong th&i gian tôi & Beikan.

Chính vì nh&ng nh&n th&c nh& v&y cũng nh& do kinh nghi&m cá nhân khi&n tôi tin ch&c r&ng s& ti&n b& v& chính tr& t&i Trung Qu&c không th&ng ng&ng l&i, và tôi, v&i đ&y l&c quan, nhìn v& phía tr& c đ&i ch& m&t t&ng lai Trung Qu&c t& do.

B&i vì không m&t s&c m&nh nào có th& ch&m đ&t vi&c con ng& i đòi h&i t& do, và cu&i cùng Trung Qu&c s& tr& thành m&t qu&c gia cai tr& theo lu&t pháp, & đ&y nhân quy&n ng& tr& t&i cao. Tôi cũng hy v&ng r&ng lo&i ti&n b& này có th& ph&n &nh t&i phiên tòa này khi tôi đang đ&i ch& m&t phán quy&t vô t& t& thành ph&n xét x&—m&t phán quy&t s& đ&ng v&ng tr& c th& thách c&a l&ch s&.

Tôi xin đ& c phép nói r&ng, kinh nghi&m may m&n nh&t trong hai m& i năm qua là tình yêu v& tha tôi đã nh&n đ& c t& v& tôi, Lưu Hà. Nàng không th& có m&t đ& theo dõi phiên tòa hôm nay, nh&ng tôi v&n mu&n nói v&i em yêu đ&u, r&ng anh tin ch&c tình yêu c&a em dành cho anh s& mãi mãi nh& bao gi&.

Tr&i qua nh&ng năm tháng anh s&ng không t& do, tình yêu c&a chúng ta đ&y nh&ng cay đ&ng đ&t đ& b&i nh&ng hoàn c&nh bên ngoài, nh&ng khi anh n&m đ& v& c&a nó, nó v&n vô biên. Anh đang thi hành b&n án trong m&t nhà tù h&u hình, trong khi em đ&i ch& trong nhà tù vô hình c&a trái tim.

Tôi không có kẻ thù /Lữ u Hi u Ba

Tác Giả: Chuy&#n ng: Đỉnh T&# Th&#c
Thứ Bảy, 25 Tháng 12 Năm 2010 23:02

Tình yêu của em là ánh mặt trời nh&#y qua tầng ng cao, xuyên qua song cửa sổ phòng giam anh, vút ve m&#i n&#i trên da anh, hâm nóng m&#i t&# bào của th&# anh, cho anh luôn giữ được ôn hòa, r&#ng rãi, và trong sáng trong tim anh, và làm đ&#y m&#i giây phút của anh trong tù v&#i ý nghĩa.

Ng&#c l&#i, tình yêu của anh dành cho em, đ&#y nh&#ng ân hận và tiếc nu&#i, đôi khi làm anh lo o đ&#o đ&#i sự c&#ng của chúng. Anh là hòn đá vô tri trong hoang dã, vùi dập bởi gió ch&#ng m&#a ngu&#n, l&#nh l&#o t&#i m&#c không ai dám đ&#ng t&#i. Nh&#ng tình anh v&#ng ch&#c và s&#c bén, đ&# kh&# năng xuyên qua m&#i ch&#ng ng&#i. Ngay cả n&#u anh b&# nghi&#n thành b&#t, anh vẫn dùng tro anh ôm ấp em.

Em yêu, v&#i tình yêu của em anh có thể bình th&#n đi đi n phi&#n tòa tr&#c m&#t, không hận ân hận và nh&#ng đi&#u anh đã l&#a ch&#n và l&#c quan đ&#i ngày mai.

Anh chỉ đi cái ngày khi đ&#t n&#c của anh là n&#i v&#i t&# do b&#y t&#, n&#i t&#ng nói của m&#i ng&#i dân đ&#c đón nh&#n nh&# nhau; n&#i nh&#ng giá trị khác nhau, t&# t&#ng, niềm tin và quan đ&#m chính trị . . . v&#a đ&#c tranh đua v&#i nhau và v&#a đ&#c chung sống trong hòa bình; n&#i c&# quan đ&#m của đa số và quan đ&#m của thiểu số đ&#u đ&#c b&#o đ&#m ngang nhau, và cách riêng, n&#i quan đ&#m chính trị khác biệt v&#i quan đ&#m của nh&#ng ng&#i đang c&#m quy&#n số đ&#c hoàn toàn tôn trọng và b&#o v&#; n&#i t&#t c&# quan đ&#m chính trị số đ&#c trị r&#ng đ&#i ánh mặt trời đ&# cho ng&#i dân đ&#c l&#a ch&#n, n&#i m&#i công dân có thể đ&#a ra quan đ&#m chính trị mà không sợ hãi, và n&#i không m&#t ai đ&#i m&#i tr&#ng h&#p có thể b&# đau khổ vì bách hại chính trị do nói ra quan đ&#m chính trị khác biệt.

Anh hy vọng r&#ng anh số là n&#n nhân cu&#i cùng của nh&#ng tòa án đ&# văn ch&#ng khôn cùng của Trung Qu&#c, và r&#ng t&# nay v&# sau số không còn ai b&# bu&#c t&#i vì l&#i phát bi&#u.

T&# do phát bi&#u là căn bản của nhân quyền, là ngu&#n của nhân lo&#i, là m&#c của sự th&#t. Bóp ngh&#t t&# do ngôn luận là bóp ngh&#t nhân quyền, ng&#t th&# nhân lo&#i và c&#m đoán sự th&#t.

Đ&# th&#c thi quy&#n t&# do phát bi&#u đã đ&#c công nhận trong Hi&#n pháp, ng&#i ta cần phải làm tròn nhiệm vụ của m&#t công dân Trung Qu&#c. T&#t c&# nh&#ng việc tôi đã làm đ&#u không có đi&#u gì phạm pháp. [Nh&#ng] n&#u bu&#c t&#i tôi v&# nh&#ng đi&#u này, tôi chỉ ng&# kêu ca.

Tôi không có kẻ thù /Lưu Hữu Ba

Tác Giả:   Chuy n ng  : Đinh T  Th c
Thứ Bảy, 25 Tháng 12 Năm 2010 23:02

Xin cảm  n quý v .

  Nguồn: *I Have No Enemies: My Final Statement*